

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 5. novembra 2013 v Bratislave v trestnej veci obžalovaného **Š. S. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy** podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák. a iné, o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 16. októbra 2013, sp. zn. PK-1T 15/2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného **Š. S. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 16. októbra 2013, sp. zn. PK-1T 15/2013, (ďalej len špecializovaný trestný súd alebo prvostupňový súd) bola podľa § 72 ods. 1 písm. b/ a § 79 ods. 3 Tr. por. **žiadosť obžalovaného Š. S. o prepustenie z väzby na slobodu** (zo 14. októbra 2013) **zamietnutá.**

Obžalovaný podal sťažnosť ihneď po vyhlásení citovaného uznesenia. V dôvodoch sťažnosti, ktorú odôvodnil sčasti sám, sčasti prostredníctvom obhajcu argumentoval zhodne ako v podanej žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu. Poukázal v nej na to, že rozhodnutie o väzbe musí vychádzať z konkrétnych a nie abstraktných a všeobecných skutočností, musí prihliadať na to, aby doba celkovej lehoty väzby neprekročila primeranosť doby jej trvania, neopierala sa len o závažnosť obvinenia a musí rešpektovať aj zásadu prezumpcie neviny. V súvislosti s tým poukázal na Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj na viaceré rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktoré požadujú splnenie štyroch

podmienok existencie väzby, a to jej materiálnu a formálnu stránku, ale aj starostlivé a urýchlené konanie súdu vo veci samej. V sťažnosti uviedol aj to, že dôvodnosť trvania kolúznej väzby nemôže byť podmienená iba tým, že obvinený popiera spáchanie skutkov, pre ktoré je stíhaný, alebo tým, že do úvahy prichádza vypočutie svedkov, ktorých navrhol obžalovaný, ale súd ich vypočutie zamietol a z toho vyvodil obavu, že by ich mohol obžalovaný ovplyvniť. Skutok, ktorý mu je kladený za vinu nespáchal, je nevinný a opak nemôžu preukazovať svedecké výpovede zo strany poškodených, ktorí vypovedajú z pomsty a zo zisťných dôvodov. Predložené dôkazy sú zmanipulované, sfalšované, účelovo vykonštruované a nedôveryhodné. Jeho manželka je vážne chorá a odkázaná na jeho starostlivosť, čo doložil aj lekárskymi správami s tým, že v posudzovanej veci ide o výnimočné okolnosti prípadu. Súd prvého stupňa vykonal všetky dôkazy, návrhy na doplnenie dokazovania zo strany obhajoby zamietol a dokazovanie vyhlásil za skončené. Z týchto dôvodov považuje rozhodnutie prvostupňového súdu za nesprávne, a preto **požiadal, aby nadriadený súd vyhovel jeho žiadosti a prepustil ho z väzby na slobodu.**

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal podanú sťažnosť, ako aj správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým bola sťažnosť podaná, vrátane konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a zistil, **že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.**

Z obsahu predloženého trestného spisu vyplýva, že **obžalovaný Š. S.** po vznesení obvinenia **bol** uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica z 1. júla 2012, sp. zn. Tp 67/2012, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. júla 2012, sp. zn. 3 Tost 25/2012, **vzatý do väzby z dôvodu § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. so začiatkom jej plynutia od 29. júna 2012 o 18.15 hod.** a vykonávaná je v Ústave na výkon väzby Nitra. Lehota trvania väzby u obžalovaného bola dvakrát predĺžovaná uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu z 3. januára 2013 v spojení s uznesením najvyššieho súdu zo 16. januára 2013, sp. zn. 6 Tost 1/2013, do 29. apríla 2013, **kedy boli u obžalovaného rozšírené dôvody väzby aj podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.** a zo 4. apríla 2013 v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 9. apríla 2013, sp. zn. 5 Tost 11/2013, **do 29. júla 2013.**

Obžaloba Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 13. júna 2013, sp. zn. VII/2 Gv 136/2012, bola na obžalovaného podaná na Špecializovaný trestný súd 13. júna 2013, ktorý uznesením z 19. júna 2013, sp. zn. PK 1T 15/2013, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 2. júla 2013, sp. zn. 5 Tost 21/2013, ponechal obžalovaného vo väzbe a súčasne zamietol jeho žiadosť o prepustenie z väzby na slobodu a neprijal jeho písomný sľub. Naposledy uznesením Špecializovaného trestného súdu z 27. augusta 2013, sp. zn. PK – 1T 15/2013, v spojení s uznesením najvyššieho súdu z 10. septembra 2013, sp. zn. 1 Tost 29/2013, bola žiadosť obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu zamietnutá.

Neprávoplatným rozsudkom prvostupňového súdu zo 16. októbra 2013, sp. zn. PK – 1 T 15/2013, bol obžalovaný Š. S. uznaný vinným v bodoch 1/ a 3/ z dvojnásobného obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák., v bodoch 2/ a 3/ z dvojnásobného zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., v bodoch 2/ a 3/ z dvojnásobného prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Tr. zák. a v bode 3/ z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 140 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v citovanom rozsudku.

Za to bol obžalovaný podľa § 144 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 8 s použitím § 41 ods. 2, § 47 ods. 1 Tr. zák. odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody na doživotie. Podľa § 48 ods. 3 písm. a/ Tr. zák. bol na výkon tohto trestu zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Obžalovanému bol podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložený aj trest prepadnutia veci s tým, že podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. ich vlastníkom sa stáva štát. Taktiež podľa § 287 ods. 1, § 288 ods. 2 Tr. por. bolo rozhodnuté o náhrade škody. Prokurátor a poškodení sa vzdali práva podať proti rozsudku odvolanie a **obžalovaný podal odvolanie voči všetkým jeho výrokom.**

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obžalovaný má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla,

môže ju obžalovaný, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. por. väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas. Podľa § 76 ods. 6 písm. c/ Tr. por. **celková lehota väzby** v prípravnom konaní spolu s väzbou v konaní pred súdom **nesmie presiahnuť 48 mesiacov**, ak je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin. Podľa § 76 ods. 7 písm. c/ Tr. por. **z lehoty uvedenej v odseku 6 pripadá na prípravné konanie najviac 25 mesiacov**, ak je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin. **Obžalovaný je trestne stíhaný aj pre dvojnásobné trestné činy podľa § 144 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorých je páchateľovi možné uložiť trest odňatia slobody na 25 rokov alebo trest odňatia slobody na doživotie.**

Z predloženého spisového materiálu najvyšší súd zistil, že **väzba u obžalovaného Š. S.** z dôvodu § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. **v prípravnom konaní trvala od 29. júna 2012 do 13. júna 2013, teda 11 mesiacov a 15 dní.** Od 14. júna 2013 väzba u obžalovaného bez zmeny jej dôvodov **v konaní pred súdom trvá doposiaľ, teda ku dňu tohto rozhodnutia najvyššieho súdu je to 4 mesiace 22 dní.** Celková dĺžka väzby **u obžalovaného je 16 mesiacov a 7 dní.** Do skončenia celkovej lehoty trvania väzby teda chýba ešte 31 mesiacov a 23 dní.

Prvostupňový súd o žiadosti obžalovaného rozhodol na hlavnom pojednávaní 16. októbra 2013 potom, ako k jej obsahu vypočul obžalovaného a po prednese záverečného návrhu prokurátora Úradu špeciálneho prokurátora Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (žiadosť obžalovaného navrhol zamietnuť) a obhajcu obžalovaného (žiadosť navrhol vyhovieť).

Z uvedeného je zrejmé, že prvostupňový súd pri rozhodovaní o väzbe obžalovaného konal urýchlene so všetkou starostlivosťou a dôslednosťou. V každom štádiu konania skúmal existenciu dôvodov kolúznej a preventívnej väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. z hľadiska formálnej a materiálnej stránky, pričom rešpektoval zákonné lehoty. Najvyšší súd zdôrazňuje, že pre charakter trestnej činnosti, pre ktorú je obžalovaný trestne

stíhaný, je možné väzbu považovať za adekvátny zaisťovací prostriedok, pretože efektívne ochráni spoločnosť a zároveň zabráni obžalovanému v prípadnom páchaní trestnej činnosti.

Prihliadajúc na vyššie citované zákonné ustanovenia ako i príslušné články Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, rešpektujúc k tomu s tým súvisiacu judikatúru, najvyšší súd dospel k záveru, že Špecializovaný trestný súd rozhodol v posudzovanom prípade správne a v súlade so zákonom. **Aj podľa najvyššieho súdu žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu zo 14. októbra 2013 nebolo možné vyhovieť.** Aj v súčasnom štádiu trestného stíhania pretrváva dôvodné podozrenie, že obžalovaný sa mal dopustiť konania, pre ktoré mu bolo vznesené obvinenie a pre ktoré na neho bola podaná obžaloba, ktoré sa navyše prehĺbilo vyhlásením doposiaľ neprávoplatného rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným, teda že sa mal dopustiť dvoch obzvlášť závažných zločinov, dvoch zločinov a troch prečinov. Trestná vec obžalovaného nie je právoplatne skončená, a preto naďalej pretrváva dôvodná obava, že obžalovaný by mohol pokračovať v páchaní úmyselnej trestnej činnosti závažného charakteru a mohol by tiež pôsobiť na svedkov, alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie.

Najvyšší súd zdôrazňuje, že nejde pritom o prejudikovanie viny obžalovaného a porušenie prezumpcie neviny. Dôvodnosť tohto podozrenia vyplýva z doposiaľ súdom prvého stupňa vykonaných a vyhodnotených dôkazov, na ktoré je poukázané nielen v predchádzajúcich uzneseniach, ktorými bolo rozhodované o väzbe obžalovaného, ale aj v napadnutom doposiaľ neprávoplatnom rozsudku.

Nadväzne na to najvyšší súd poznamenáva, že doposiaľ vykonané dôkazy preukazujú snahu obžalovaného pôsobiť na svedkov – ovplyvniť ich výpovede vo svoj prospech, čo je dostatočne preukázané výpoveďou svedka – syna obžalovaného a dôkazmi preukazujúcimi likvidáciu vecí z miesta činu. Uvedené dostatočne potvrdzuje pretrvávanie dôvodnosti obavy z konania obžalovaného uvedeného v § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. Obžalovaný mal tiež spáchať viaceré trestné činy, čo odôvodňuje obavu z jeho konania uvedeného v § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por., teda že na slobode bude pokračovať v trestnej činnosti. Na podklade uvedených skutočností je preto rozhodnutie súdu prvého stupňa

zákonne a správne a z toho dôvodu naň najvyšší súd v podrobnostiach odkazuje.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 5. novembra 2013

JUDr. Martin P i o v a r t s y , v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Viliam Dohňanský

Za správnosť vyhotovenia : Anna Halászová